

Gij zijt gestorven

Kolossenzen 3:1 t/m 12

1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods.

Het mede gestorven en het mede opgewekt zijn in Christus is een voldongen feit waaruit wij mogen leven zoals in hoofdstuk 2:12b staat: "In Hem zijt gij ook mede opgewekt door het geloof aan de werking Gods."

Hoewel ons lichaam nog op de aarde is, staat onze geest in verbinding met de opstandingskracht van Jezus.

2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Hoe kan men nu in de praktijk van alle dag zoeken en bedenken de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn? We zijn immers met allerhande aardse zaken bezig als wij b.v. boodschappen doen of winkelen.

De dingen die boven zijn, worden o.a. genoemd in Col. 3:12 en dat is tevens onze kerntekst:

12 Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Wij mogen bij al deze aardse zaken geduld aan doen, als we b.v. in een lange rij voor de kassa staan of als wij met onze vrouw langs een kledingzaak lopen, waar sjaals en rokken e.d. aan rekken buiten hangen.

Van belang is, dat wij bij alles die heerlijke deugden van Jezus aan doen die hier genoemd worden: goedheid, zachtmoedigheid en geduld.

3 Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.

Ik stuurde een broeder op leeftijd enige tijd geleden een condoleance kaart en schreef hem daarbij: Geliefde broeder, hierbij stuur ik je een eerste condoleance kaart, want er staat immers in Col. 3:3 dat je al gestorven bent.

Ook dat is een voldongen feit waaruit wij mogen leven zoals ook in Romeinen 6:6/7 staat:

6 Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn;

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

We moeten niet proberen gestorven te zijn maar we mogen uit dit heilsfeit leven: we zijn gestorven en zijn nu rechtens vrij van de zonde.

Wij mogen daarom met onze mond belijden:

- A. Gods woord zegt dat ik gestorven ben.
- B. Gods woord zegt dat ik rechtens vrij ben van de zonde.

4 Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Nu is Christus ons leven; onze geest staat in verbinding met de opgestane levende Heer.

Het is volbracht ! Het werk is klaar ! En daarmee en daarom kunnen we nu aan de slag gaan in het leven van alledag want daar gaat het toch om.

5 Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

Daarin hebt ook gij eertijds gewandeld, toen gij erin leefdet.

Deze christenen uit de heidenen hadden voor hun bekering in deze zonden geleefd.

Maar nu, zegt Paulus, nu jullie met Christus gestorven en opgewekt zijn, doodt daarom de leden die op de aarde zijn.

Willibrord vertaling noemt hier:
Maakt radicaal een einde aan immorele praktijken.

Immorele praktijken moeten gedood worden. Daar moet radicaal een einde aan komen. Die zaken moeten gedood worden.

8 Maar thans moet ook gij dit alles wegdoen:

En dan volgen een aantal zaken die verdwijnen moeten:

Hier zegt de Willibrord vertaling:
En nu moet gij ook dit alles vaarwelzeggen:

Toorn, heftigheid, kwaadaardigheid, laster en vuile taal uit uw mond.

- Vaarwel heftigheid
- Vaarwel kwaadheid,
- Vaarwel laster en kwaadsprekerij.

Je zwaait ze uit: vaarwel ... wegwezen.
Dit hoort niet meer bij mij: geen toorn, geen heftigheid, geen kwaadheid.

Dit komt overeen met wat Petrus zegt in 1:2
Jullie zijn wedergeboren en ...

Leg dan af alle kwaadheid, alle bedrog, alle huichelarij, alle afgunst en alle kwaadsprekerij. Wat een zegen om al die ballast kwijt te raken.

9 *Liegt niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd,*

10 *En de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper,*

Wij zijn gestorven, wij hebben de nieuwe mens aangedaan dus handelen wij nu dus als nieuwe mensen en die liegen niet meer.

11 *Waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus.*

Als nieuwe mensen (in ons hart woont Christus) en Hij is alles in ons. Hij is niet alleen veel in ons maar alles! Zo staat het hier immers: Alles en in allen is Christus.

Ook geen verschil tussen Barbaren en Skythen:

- Een barbaar hoorde niet bij de Griekse beschaving.
- En Skythen woonden in Zuid-Rusland en waren het ruwste en onbeschaafde volk dat men destijds kende.

Er kwamen slaven tot bekering maar ook vrije mensen; er kwamen Joden tot geloof maar ook Grieken. Er kwamen barbaren tot bekering die zich lieten dopen maar ook de sociaal onbeschaafde Skythen.

Wat ze ook waren naar het vlees; ze werden allemaal nieuwe mensen en hun aardse komaf viel daarbij weg. Christus was alles en in allen.

En dan volgt onze heerlijke kerntekst uit Col. 3:12

12 Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Het eerste wat hier genoemd wordt om aan te doen (alsof het een fijne warme wollen jas is met vijf lagen) – het eerste is: innerlijke ontferming.

Innerlijke ontferming komt van boven, want er staat in Jacobus over de wijsheid, die van boven komt, dat zij vol is van ontferming.

Innerlijke ontferming kunnen wij aan doen, wanneer de gelegenheid zich daartoe voordeelt. Dat lezen we b.v. in Lucas 7:12/13 waar staat:

12 Toen Hij dicht bij de stadspoort gekomen was, zie, een dode werd uitgedragen, de enige zoon zijner moeder, die weduwe was, en veel volk uit de stad was bij haar.

13 En toen de Here haar zag, werd Hij met ontferming over haar bewogen en Hij zeide tot haar: Ween niet.

Op het moment dat Jezus deze bedroefde, huilende weduwe zag, die eerst haar man had verloren en nu haar enige zoon naar het graf ging brengen, toen werd Hij met ontferming over haar bewogen.

Er is zoiets als medelijden, vanuit de menselijke ziel, maar er is ook de innerlijke ontferming die van boven komt, vanuit de hemel in ons hart.

Doet dan aan: goedheid

Van Barnabas staat geschreven in het boek Handelingen, dat hij een goed man was, vol van geloof en de heilige Geest. Dat, wat in

hem aanwezig was, maakte hem tot een goed man. Hij was vol van geloof en de heilige Geest.

Er staat ook in Math. 12:35

Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen.

Het is de schat in ons hart, die bepaalt of wij goed of slecht zijn. Laten we daarom vervuld zijn met Gods woord en de heilige Geest, en laten we goed denken over de ander – geen kwaaddenkerij – dan komt er ook geen kwaadsprekerij uit onze mond. Het is de schat in ons hart, die bepaald of wij goed zijn.

Doet dan aan ... nederigheid.

Dat is een belangrijke deugd want God wederstaat de hoogmoedigen maar de nederigen geeft Hij genade. En dat staat zowel in de Petrus brief alsook in de brief van Jacobus.

Wat is nederigheid?? Kort gezegd: het is kleine gedachten hebben over jezelf en grote gedachten hebben over God.

We gaan naar Matt. 18:1/4 waar staat:

1 Op dat ogenblik kwamen de discipelen bij Jezus en vroegen: Wie is wel de grootste in het Koninkrijk der hemelen?

2 En Hij riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden, 3 En zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

4 Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen.

Jezus bedoelt hier niet mee, dat wij ons als kinderen zullen gedragen, want wie volwas-

sen is geworden, heeft het kinderlijke afgelegd.

Maar Hij bedoelt er mee te zeggen, dat een kind geen grote gedachten over zichzelf heeft. En daarom zegt Hij: Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste.

Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden ... zachtmoedigheid.

Misschien denkt u: het wordt mij allemaal wat veel, om al die dingen aan te doen, maar iemand zei eens – en dat is waar – dat wie één van de wegen des Heren bewandelt, tegelijk alle wegen des Heren bewandelt.

We hoeven maar met één ding tegelijk bezig te zijn en dat maakt het leven eenvoudig. Wie deze wegen des Heren bewandelt, krijgt rust in zijn hart. Daarom zei Jezus ook:

Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

In Titus 3:2 staat dat wij niet zullen twisten, dus geen ruzie maken, maar vriendelijk zullen zijn en alle zachtmoedigheid zullen bewijzen aan alle mensen. Dat is duidelijke taal uit het woord van God.

Door zijn omgang met God is Mozes geworden van een doodslager (hij sloeg immers in zijn jeugdige kracht een Filistijn dood) tot iemand waarvan geschreven staat in Num. 12:3 *Mozes nu was een zeer zachtmoedig man, meer dan enig mens op de aardbodem.*

Hij was dus zogezegd in die tijd wereldkampioen wat de zachtmoedigheid betreft.

Dat kwam omdat hij met God omging en Gods barmhartigheid en geduld en zachtmoed-

igheid op vele manieren ervaren had voor zichzelf en voor het volk Israël.

Er is een gezegde dat luidt: de brutalen hebben de halve wereld, maar Jezus zei dat de zachtmoedigen de aarde zullen beërven en die krijgen dus de hele wereld.

Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden ... geduld.

Het kan wel eens zo zijn, dat wij met deze vrucht van de Geest het meeste de kans krijgen, om die in het leven van alledag aan te doen. Het is een goddelijke opdracht: doet dan aan geduld!

Hoe goed wordt het, om alles met geduld te doen. Hij die gelooft, haast niet (Js. 28:16). Wij hoeven niet te hollen en te vliegen, maar we mogen in de goede werken *wandelen* die God tevoren bereid heeft (Ef. 2:10).

In Jacobus 1:2 staat: *Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt.*

Er zijn een aantal bijbel vertalingen, - ook de Engelse- en die van Petrus Canisius - die het woord "volharding" hier niet gebruiken, maar het woord "geduld".

Nu, zegt Jacobus 1:4 (en nu vertalen we het woordje volharding met geduld):

Maar het geduld moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet.

Of willen we liever onvolmaakt blijven en in veel te kort schieten? Nee, dat willen we niet.

Daarom is deze vrucht van de Geest: geduld een kostbare deugd om na te jagen en aan te

doen. Deze deugd past bij ons, wedergeboren en nieuwe mensen.